

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.198 van 12 oktober 2000
in de zaken A. 89.126/VII-20.350
89.127/VII-20.351.**

In zake : I. de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE,
II. de b.v.b.a. VAMO,
die woonplaats kiezen bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

I. + II.
het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE op 21 januari 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 november 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw houdende uitspraak over de beroepen aangetekend tegen het besluit van 6 mei 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE, om een varkensfokkerij, gelegen te 8560 Moorsele, Ter Poperenweg 7, verder te exploiteren, en tegen het besluit van dezelfde datum van dezelfde bestendige deputatie houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan de b.v.b.a. VAMO, om een varkensfokkerij, gelegen te 8560 Moorsele, Ter Poperenweg 7, verder te

exploiteren en uit te breiden (zaak A. 89.126/VII-20.350);

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. VAMO op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van hetzelfde ministerieel besluit (zaak A. 89.127/VII-20.351);

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 17 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JONGBLOET die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A. GEKIERE die, loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de beide zaken dermate verknocht zijn dat ze moeten samengevoegd worden;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Oorspronkelijk baat Jozef PAUWELYN een varkensfokkerij uit te Moorsele, aan de Ter Poperenweg nr. 7.

2.2. Op 30 oktober 1998 vragen de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE en de b.v.b.a. VAMO respectievelijk een milieuvergunning voor de verdere exploitatie van :

- een varkensfokkerij met voornamelijk 1.800 mestvarkens,
- een varkensfokkerij met voornamelijk 486 zeugen en 600 mestvarkens,

beide op het bovenvermeld adres.

2.3. Op 5 november 1998 meldt Jozef PAUWELYN de splitsing van zijn bedrijf tussen de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE en de b.v.b.a. VAMO.

De b.v.b.a. VAMO meldt dan de overname ten overstaan van de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE voor 600 mestvarkens en 486 zeugen.

2.4. Op 1 juli 1999 wordt, na administratief beroep, beschikt over een aanvraag die Jozef PAUWELYN eind 1991 had gedaan om zijn inrichting uit te breiden tot een totaal van 2.400 mestvarkens en 486 zeugen.

Door de minister wordt een vergunning verleend voor 2.625 mestvarkens en 375 zeugen en beren.

2.5. Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 mei 1999 wordt aan de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE een vergunning verleend voor 1.500 mestvarkens en toebehoren. De vergunning wordt geweigerd voor 300 mestvarkens.

Op dezelfde dag wordt door dezelfde deputatie aan de b.v.b.a. VAMO een vergunning verleend voor 300 zeugen en 600 mestvarkens en toebehoren. De vergunning wordt geweigerd voor 186 zeugen.

2.6. De beide verzoekende partijen tekenen op 14 juni 1999 administratief beroep aan tegen de gedeeltelijke weigering van hun aanvragen.

Ook de Vlaamse Landmaatschappij stelt beroep in tegen die beslissingen.

2.7. Het bestuur milieuvergunningen adviseert op 9 september 1999 de beroepen van de verzoekende partijen samen te voegen en verleent een gunstig advies voor 2.100 mestvarkens en 300 zeugen voor beide aanvragers samen. Er wordt tevens voorgesteld de vergunning te weigeren voor 300 mestvarkens en 186 zeugen.

2.8. De Vlaamse Landmaatschappij adviseert op 13 juni 1999 dat een reductie moet worden toegepast, ook na overname door de b.v.b.a. VAMO van een gedeelte van de inrichting. Alsdan wordt gunstig advies verleend voor de hernieuwing voor 1.400 mestvarkens voor de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE, en 200 zeugen voor de b.v.b.a. VAMO.

Na kennisname van het onder punt 2.4. bedoelde ministerieel besluit van 1 juli 1999 brengt de Vlaamse Landmaatschappij een bijkomend advies uit, waarin voor de aanvragen van de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE en de b.v.b.a. VAMO samen een voorwaardelijk gunstig advies wordt gegeven voor hernieuwing van de vergunning voor het houden van 283 zeugen en 1.983 mestvarkens.

2.9. De gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert in dezelfde zin als het tweede advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

2.10. Met het bestreden besluit wordt aan de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE en de b.v.b.a. VAMO samen de milieuvergunning verleend voor 283 zeugen en 1.983 mestvarkens, de vergunning wordt geweigerd voor 92 zeugen en 642 mestvarkens;

3. Ten gronde

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat in haar verzoekschrift tot schorsing de b.v.b.a. PAUWELYN-VANDEWIELE het voorgehouden moeilijk te herstellen nadeel in essentie als volgt ontwikkelt :

- Het bestreden besluit bedreigt de verzoekende partij in haar voortbestaan omdat een

inkrimping met 450 varkens (25%) een desaffectatie van een deel der stallen zou betekenen.

Voor de stallen zijn leningen afgesloten van samen 25.028.000 BEF en er moet jaarlijks 4.642.800 BEF worden afgelost.

Uit een berekeningsnota van de boekhouder van 8 januari 2000 blijkt dat bij een dergelijke vermindering de verplichtingen opzichts de schuldeisers niet meer zullen kunnen worden nagekomen en het bedrijf in moeilijkheden zal geraken. Op basis van de cijfers uit 1997 zou een netto-winst van 418.667 BEF overblijven, op basis van de cijfers uit 1996 zelfs een verlies van 529.261 BEF (bij het houden van 1.350 mestvarkens).

De niet-afbetaling van de schulden zal leiden tot een faillissement. De beperking van de exploitatie zou binnen de 200 dagen moeten gebeuren, terwijl de annulatieprocedure tot 3 jaar kan aanslepen. Ondertussen zullen de gedeeltelijk leegstaande stallen moeten worden onderhouden, zonder dat er enige opbrengst tegenover de kosten staat.

- Het gevaar is reëel dat het bestuur dwangmaatregelen gaat nemen en dat het parket kan vervolgen, terwijl de verzoekende partij aanspraak meent te kunnen maken op een verdere uitbating voor 1.800 dieren als voorheen. Een strafrechterlijke vervolging kan leiden tot geldboetes, gevangenisstraf en bijzondere verbeurdverklaring van de inkomsten.

- Het nadeel is des te schrijnender nu de verzoekende partij het slachtoffer dreigt te worden van de inconsequente houding van het bestuur in de vergunningsprocedure. Nadat de bestendige deputatie in eerste aanleg heeft aanvaard dat het om twee gescheiden bedrijven gaat, wordt nu op totaal onwettige wijze het tegendeel beweerd.

De verzoekende partij kan slechts een gedeelte van haar stallen verder uitbaten en dan nog beperkt tot 1 januari 2004. Het bestreden besluit houdt

er geen rekening mee dat de inrichting al dateert uit 1984 en met de huidige stallenbezetting al 15 jaar bestaat. Zo wordt de normale verdere uitbating van een al lang bestaand familiebedrijf op onverantwoorde en onnodige wijze in gevaar gebracht, hetgeen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt;

Overwegende dat de b.v.b.a. VAMO van haar kant, samengevat, het volgende doet gelden :

- Het bestreden besluit bedreigt de verzoekende partij in haar voortbestaan omdat een inkrimping met 92 zeugen en 125 mestvarkens (25%) een desaffectatie van een deel der stallen zou betekenen.

Voor de stallen zijn leningen afgesloten van samen 16.865.716 BEF en er moet jaarlijks 1.405.881 BEF worden afgelost.

Uit een berekeningsnota van de boekhouder van 8 januari 2000 blijkt dat bij een dergelijke vermindering de verplichtingen opzichts de schuldeisers niet meer zullen kunnen worden nagekomen en het bedrijf in moeilijkheden zal geraken. Op basis van de cijfers uit 1997 zou een verlies van 8.848.993 BEF worden geleden i.p.v. een winst van 1.053.053 BEF, op basis van de cijfers uit 1996 een verlies van 2.283.916 BEF i.p.v. een winst van 1.674.085 BEF (voor 283 zeugen en 633 mestvarkens).

De niet-afbetaling van de schulden zal leiden tot een faillissement. De beperking van de exploitatie zou binnen de 200 dagen moeten gebeuren, terwijl de annulatieprocedure tot 3 jaar kan aanslepen. Ondertussen zullen de gedeeltelijk leegstaande stallen moeten worden onderhouden, zonder dat er enige opbrengst tegenover de kosten staat.

- Het gevaar is reëel dat het bestuur dwangmaatregelen gaat nemen en dat het parket kan vervolgen, terwijl de verzoekende partij aanspraak meent te kunnen maken op een verdere uitbating voor 375 zeugen

en 825 mestvarkens als voorheen. Een strafrechterlijke vervolging kan leiden tot geldboetes, gevangenisstraf en bijzondere verbeurdverklaring van de inkomsten.

- Het nadeel is des te schrijnender nu de verzoekende partij het slachtoffer dreigt te worden van de inconsequente houding van het bestuur in de vergunningsprocedure. Nadat de bestendige deputatie in eerste aanleg heeft aanvaard dat het om twee gescheiden bedrijven gaat, wordt nu op totaal onwettige wijze het tegendeel beweerd.

De verzoekende partij kan slechts een gedeelte van haar stallen verder uitbaten en dan nog beperkt tot 1 januari 2004. Het bestreden besluit houdt er geen rekening mee dat de inrichting al dateert uit 1984 en met de huidige stallenbezetting al 15 jaar bestaat. Zo wordt de normale verdere uitbating van een al lang bestaand familiebedrijf op onverantwoorde en onnodige wijze in gevaar gebracht, hetgeen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt;

Overwegende dat de verwerende partij onder meer repliceert dat de verzoekende partijen het nadeel zelf hebben geconstrueerd om middels een splitsing een hernieuwing van de vergunning te bekomen zonder reductie en dat de dreiging van bestuurlijke dwangmaatregelen en eventuele strafvervolging geen nadeel is dat uit het bestreden besluit voortvloeit;

3.2.2. Overwegende dat gebeurlijke dwangmaatregelen en strafvervolging geen gevolg zouden zijn van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, doch integendeel op de eerste plaats van het niet naleven van dat besluit; dat een andere benadering van een aanvraag door de in eerste aanleg en de in beroep beslissende overheden mogelijk is gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep en bovendien op zichzelf geen ernstig nadeel veroorzaakt,

doch veeleer verbonden is aan de wettigheid van het bestreden besluit;

Overwegende dat de opsplitsing van de oorspronkelijke inrichting van Jozef PAUWELYN tussen de twee verzoekende partijen een vrije keuze was van de betrokken partijen; dat prima facie de gedeeltelijke weigering van de aanvragen betrekking heeft op een reductie van de gezamenlijke capaciteit met 25 % ten overstaan van hetgeen tevoren was vergund; dat niet wordt aangetoond of aangevoerd dat de oorspronkelijke inrichting niet meer leefbaar was; dat de aangevoerde economische moeilijkheden niet het gevolg zijn van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, doch op de eerste plaats voortvloeien uit de bedoelde opsplitsing;

3.3. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 89.126/VII-20.350 en A. 89.127/VII-20.351 worden, althans wat de schorsing betreft, gevoegd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing worden verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vorderingen tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.